

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Hookups

Youth sexuality and social change

Schuurmans, J.J.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Schuurmans, J. J. (2017). Hookups: Youth sexuality and social change.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

SUMMARY

HOOKUPS: YOUTH SEXUALITY AND SOCIAL CHANGE

A hookup is a sexual encounter that can include different sexual practices, ranging from kissing, petting and oral sex to intercourse. The sexual encounter is usually devoid of expectations of commitment and emotional intimacy. In recent decades, hooking up has become a prevalent script of intimate coupling on numerous American college campuses. Little is known, however, about whether this sexual culture is prevalent among youth in the direct surroundings of colleges, for instance in urban erotic contact zones. Youth around the globe learn about hookup culture from the media. Has this resulted in an appropriation of the hookup script in other regions that experienced similar changes in gender and intimate relationships like the US?

These tenets are explored in this multi-sited, qualitative study of youth sexuality in the Bay Area and Hong Kong.

In the social sciences, two strands of research have dominated studies of hooking up. In the first, persistent gender inequalities in hooking up have been delineated. In the second, the alleged social, psychological and physiological 'risks' of hooking up are investigated. Much less is known, however, about the conditions under which hooking up became a prevalent script on numerous American college campuses. A common line of reasoning suggests that the rising gender imbalance on many American college campuses has fueled a culture of casual sex. This argument starts from the presumption that young women want committed relationships, while young men want casual sex. Since young men are a minority on most campuses, they are in short demand and hence can define the terms of their intimate encounters. This reasoning, however, is problematic since recent research shows that many college women prefer hookups to committed relationships. Another theory links the particular infrastructural arrangements on campuses to a culture of casual sex. For the first time in their lives, young men and women live outside of their parents' home, surrounded by peers, most of whom are sexually active and unmarried. Youth are in a similar place in their lives and have similar aspirations. On campus, an

alcohol-infused party scene is never far away. As a result, a culture of casual sex is omnipresent. These infrastructural conditions, however, have been present on American college campuses for about a century and can therefore not explain the emergence of hookup culture.

Young men and women in America developed a distinct sexual culture at the start of the 20th century. This coincided with the emergence of youth as a distinct life-phase, separate from adulthood, with its own institutions and its own culture. At that time, adults and young Americans were increasingly physically separated. A developing American economy demanded a skilled labor force, and college education expanded. Many young Americans experienced a period in their lives in which they lived away from their families and among peers on residential college campuses. These autonomous youth enclaves were incubators of youth culture. Sexual norms became an important marker of distinction from adulthood. Dating emerged as the sexual culture of middle-class youth.

The sexual norms of dating were unequal for men and women. For men, it was acceptable to have sex outside of a relationship context. For women, however, this was not the case. Only light sexual practices were acceptable in dating for women, and women were responsible for maintaining sexual boundaries. A gender revolution occurred in the second half of the 20th century. Women entered tertiary education en masse, found paid employment in increasingly higher-paid positions, and demanded to be treated equally to men, and this extended to the realm of intimate relationships. As a result, sexual norms started shifting, and premarital sex became acceptable for both men and women. Increasingly, youth experimented with sex outside of a relationship context. During college, youth prioritized their own development above committed relationships. A worsening economy fueled this development imperative. College qualifications became more important for securing a middle-class career, and youth experienced these years as a period primarily devoted to attaining educational qualifications and the development of their own identities.

The development imperative was eminent for the middle-class students in my research at BAU, a commuter college in the greater Bay Area. For these young men, college was primarily a time devoted to exploring life-style options, experimenting with sex, and building friendships. Committed relationships were experienced as a potential threat to these self-development projects. Many students, men and women alike, prioritized the hookup script on campus above a committed relationship. However, not all students hooked up. It was the sexual culture of middle-class youth. Working-class students had a different understanding of college and prioritized committed relationships above hookups. Furthermore, many working-class students lived with their parents and could not easily access the party and

hookup scene around campus. Not all middle-class students, however, hooked up regularly. Hooking up was enmeshed with the college party scene. This scene, at the commuter college BAU, existed in the adjacent neighborhoods of campus at house parties hosted by predominantly sophomore and senior students. Many students found it difficult to access this scene regularly and did not hookup that often. In contrast to many other American colleges, an active and easily accessible social scene was lacking at BAU. Infrastructural arrangements mattered for the emergence of hooking up as a dominant norm on campus. A large residential community of students and an active and accessible social scene proved to be important conditions for hookup culture to emerge.

Hooking up was the sexual culture of college-going youth, but outside of this arena, this sexual script was even less common. I investigated the intimate affairs of so-called 'game' practitioners. These men studied and practiced flirtation and sexual escalation and actively sought these encounters in the urban-erotic contact zone. These men were an extreme case; they were primed towards a hookup script. The 'game' was a competitive field in which players competed for status and money. Status hierarchies between 'game' practitioners were made on the basis of enacted heterosexual competences. Hooking up regularly signaled expertise in the 'game', and a high status in the community of 'game' practitioners could earn players money. Game 'practitioners' thus had a professional interest in hooking up regularly. If a hookup culture existed in the direct surroundings of college, I expected to find it among these men.

Hookups, however, even among competent 'game' practitioners, did not occur frequently, and most sexual encounters abided to a contemporary dating script. The latter script has an extensive screening protocol in which interlocutors communicate a broad range of identity markers to determine their suitability as a match, such as life-style interests, personality traits and social-economic status. While in the hookup script 'emotion work' aims to thwart the development of emotional intimacy, many of the rites enacted within the 'game' tried to foster an emotional tie between interlocutors. For example, there were strategies to stretch the experiential dimension of time and efforts to emotionally relate to each other. In the 'game', this deepening of emotional intimacy often coincided with a gradual intensification of physical intimacy. The prevalent sexual script in the 'game' was not all that casual.

Scripts of youth sexuality travel internationally. On the surface, Hong Kong has seen many similar changes in gender and intimate relationships as America. Women have entered tertiary education and the labor force *en masse*, the age of first marriage has increased, the acceptance of premarital sex has risen, and diverse sexual cultures have emerged. At the same time, college-going youth experience a

pressing development imperative. High educational attainments are essential for securing a middle-class lifestyle in Hong Kong. This, however, has not resulted in a decoupling of sex and committed relationships among youth. Students at UHK were aware of the hookup script, but they seldom enacted it. Hooking up was a symbolic resource, used by students to reflect on their own intimate practices and in relation to which their own intimate affairs seemed respectable and civil. Hooking up was the sexual practice of foreign students. Hong Kongese students used the hookup script as a resource to construct boundaries between themselves and other students. *Ceot pool* was the sexual regime on campus in Hong Kong. *Ceot pool* was a transitional phase between an acquaintance or a friendship and a committed relationship, in which individuals explored their interest in a committed affair and their suitability as a couple. Light sexual practices remained confined to a committed relationship context, and most students only accepted intercourse if their affair was likely to evolve into marriage. Women were held responsible for the safeguarding of sexual boundaries. *Ceot pool* was institutionalized within the campus arena. During orientation-camps, students were encouraged to *ceot pool*, and college departments organized Secret-Angel-programs to facilitate intimate coupling among students. These institutes were conservative in nature and functioned under the auspices of the university administrators. UHK was a tightly integrated community, and peer control was stark. The sexual norms on campus were maintained and policed by students through the invoking of symbolic gender identities of the *gun jam*, *gun jam bing* and *gau gung*. Flirtation was only accepted when students had an interest in a committed relationship. Students were assiduous in policing sexual norms on campus, and transgressions could result in marginalization and subtle forms of exclusion.

In the immediate surroundings of college, sexual norms corresponded with those at UHK. 'Game' practitioners, like their American counterparts, were primed to casual sex. Their contempt for gender change in the 'west' and orientalist imaginaries infused their longing for Hong Kong Chinese women. Despite their interest in hookups, they seldom found casual sex in the urban erotic contact zone of Hong Kong. Their attempts to hookup with Hong Kong Chinese women in this environment resulted in violations of sexual norms. These norms held that sexual partners should meet via acquaintances, sexual activity should not be enacted publically, sex was confined to a committed relationship context, and dating should be primed towards a committed relationship that could potentially evolve into marriage.

Hooking up, like conventional dating of the mid-20th century, emerged as the sexual regime of middle-class youth in autonomous enclaves of residential campuses. In these youth villages, young Americans lived among peers, outside of the direct

control of parents. In these autonomous enclaves, a sexual culture developed that differed from adult sexual norms. Outside of the campus arena, sexual norms of youth corresponded to those of adults. In the college campus hookup regime, sex is mainly recreational and devoid of expectations of finding a life-long partner. In contrast, the sexual norms of the adult world link courtship to seeking a marriage partner and confine sex to a relationship context. Hooking up is a key identity practice of college-going youth, which distinguishes youth from adulthood.

In Hong Kong, a distinct college campus culture existed. Sexual norms, however, were not a defining marker of youth culture. Instead, the sexual norms on campus corresponded with those of the adult world. College in Hong Kong, despite the residential campus context, was not an autonomous youth enclave. The older generation maintained a firm grip over the terms in which a youth sexual culture could develop through the institutionalized nature of relationship formation on campus. In contrast to the US, sexual norms in the direct surroundings of campus corresponded with those on the college campus. In the urban erotic contact zone of Hong Kong, like on campus, the prevalent sexual script entailed a coupling primed towards a committed relationship. In this script, a gradual intensification of physical intimacy coincided with a gradual progression of emotional intimacy. Intercourse was confined to a relationship context. The aspirations of their relationship were used by youth to demarcate their practices from those of the adult world. While their parents coupled out of respect for tradition and their relationships were emotionally cold and distant, youth coupled out of a sincere appreciation of their partners' personalities and aspired to a warm, emotionally intimate and caring relationship. Thus, a youth culture in Hong Kong developed around relationship aspirations rather than sexual norms.

SAMENVATTING

HOOKUPS: YOUTH SEXUALITY AND SOCIAL CHANGE

Een 'hookup' is een ambigue term. Het is een seksuele interactie waarin verscheidene seksuele handelingen, of een combinatie daarvan, kunnen plaatsvinden. Het kan gaan om kussen, strelen, orale- en penetratieseks. De seksuele interactie wordt gekenmerkt door het afwezig zijn van verwachtingen omtrent commitment en emotionele intimiteit. In de laatste decennia is 'hooking up' een veelvoorkomend seksueel script geworden op Amerikaanse studentencampussen. Weinig is echter bekend over in hoeverre deze seksuele omgangsvorm ook wijdverbreid is onder jongeren in de directe omgeving van het studentenleven, bijvoorbeeld in het stadse nachtleven. Jongeren over de hele wereld hebben via de media kennisgenomen van de hookupcultuur van het Amerikaanse studentenleven. Echter, in hoeverre heeft dit ervoor gezorgd dat jongeren buiten de VS dit script toe-eigenen; in het bijzonder in regio's waar overeenkomstige veranderingen in intieme- en genderrelaties hebben plaatsgevonden als in de Verenigde Staten? Deze onderzoekslijnen worden in deze vergelijkende, kwalitatieve studie van seksuele jeugdcultuur uitgewerkt. De casussen komen uit de San Francisco Bay Area en uit Hong Kong.

In de sociale wetenschappen zijn twee benaderingen in de studie van hookupcultuur dominant. Enerzijds zijn er onderzoeken die de hardnekkige genderongelijkheid in 'hookups' aan de kaak stellen. Anderzijds zijn er studies die de veronderstelde sociale, psychologische en fysiologische risico's van 'hooking up' onderzoeken. Veel minder is echter bekend over de sociale condities waarin 'hooking up' een veelvoorkomend seksueel script op vele Amerikaanse universiteitscampussen kon worden. Een vaak geopperde verklaring is dat de veranderende samenstellingen van de studentenpopulatie hier debet aan is. In de laatste decennia zijn er op veel campussen meer vrouwelijke dan mannelijke studenten gekomen. Hierdoor zou een lossere seksuele omgangsvorm gebruikelijk zijn geworden. Deze verklaring veronderstelt dat jonge vrouwen een vaste relatie willen, terwijl jonge mannen losse seksuele contacten willen. Doordat de jonge mannen op veel universiteitscampussen een minderheid vormen zouden zij een sterkere onderhandelingspositie hebben,

waardoor een losse seksuele omgangsvorm op veel campussen dominant kon worden. Deze verklaring is echter problematisch, omdat uit recent onderzoek blijkt dat veel vrouwelijke studenten 'hookups' prefereren boven vaste relaties. Een andere verklaring wijst naar de bijzondere infrastructurele samenstelling van universiteitscampussen. Voor de eerste keer in hun leven wonen jonge mannen en vrouwen buiten het ouderlijk huis, omgeven door leeftijdsgenoten van wie de meesten seksueel actief en alleenstaand zijn. Zij zitten in een overeenkomstige levensfase en hebben gelijkende aspiraties en ambities. Bovendien is er op veel campussen een levendig sociaal leven, waarin drank en feesten een grote rol spelen. Als gevolg van deze omstandigheden zou er een cultuur van losse seksuele contacten ontstaan. Ook deze verklaring is discutabel. Universiteitscampussen hebben al vele decennia dergelijke infrastructurele omstandigheden, terwijl de hookupcultuur een recent fenomeen is. Deze verklaring is dan ook niet afdoende om de opkomst van hookupcultuur te duiden.

In het begin van de 20ste eeuw is er onder jongeren in de Verenigde Staten een eigen seksuele cultuur ontstaan. Deze ontwikkeling viel samen met het ontstaan van 'jeugd' als een aparte levensfase, die verschilde van volwassenheid, en die zijn eigen instituties en eigen cultuur had. Rond de eeuwwisseling leefden jongeren en volwassenen in toenemende mate gescheiden van elkaar. De groeiende Amerikaanse economie had behoefte aan geschoolde arbeiders, als gevolg hiervan werd het universitaironderwijs uitgebreid. Veel jonge Amerikanen woonden hierdoor een periode op universiteitscampussen in het bijzijn van leeftijdsgenoten en weg van hun familie. Deze autonome 'jeugd dorpen' waren incubatoren van jeugdcultuur. Seksuele normen waren een belangrijk middel om een verschil met de wereld van volwassenen te markeren. Het 'daten' ontstond als de seksuele cultuur van jongeren uit de middenklasse.

De seksuele normen in de datecultuur waren ongelijk voor mannen en vrouwen. Van mannen werd het geaccepteerd als zij seks buiten een vaste relatie hadden. Voor vrouwen, daarentegen, was dit niet het geval. Alleen 'lichte' seksuele handelingen waren acceptabel voor vrouwen in het daten. Vrouwen werden verantwoordelijk gehouden voor het overschrijden van seksuele grenzen. In de tweede helft van de 20ste eeuw vond er een ware genderrevolutie plaats. Vrouwen gingen *en masse* studeren, werken, en kregen steeds beter betaalde banen. Velen van hen eisten een gelijke behandeling als mannen, ook in intieme relaties. Als een gevolg hiervan begonnen seksuele normen te veranderen en werd seks voor het huwelijk acceptabel voor zowel mannen als vrouwen. In toenemende mate gingen jongeren experimenteren met seks in losse contacten. Gedurende hun studentenjaren gaven jongeren prioriteit aan hun eigen ontwikkeling en dit werd belangrijker gevonden dan het vinden

van een vaste relatie. Verslechterende economische omstandigheden versterkten dit zelfontplooiingsimperatief onder studenten. Een universitaire graad werd in toenemende mate belangrijk voor een middenklasse carrière, en de studiejaren gingen in het teken staan van het verkrijgen van een diploma en het ontwikkelen van een eigen identiteit.

Uit mijn onderzoek bleek dat voor veel middenklasse studenten van 'Bay Area University' het zelfontplooiingsimperatief leidend was. BAU was een zogenaamd 'commuter college'; een universiteitscampus waar slechts een klein gedeelte van de studenten op de campus woont. Voor de jonge mannen uit de middenklasse die ik interviewde waren de studiejaren hoofdzakelijk een tijd om verschillende interesses en levensstijlen uit te proberen, om te experimenteren met seks en om vriendschappen te sluiten. Vaste relaties werden gezien als een potentiële bedreiging voor dit zelfontplooiingsproject. Vele studenten, zowel mannen als vrouwen, verkozen een 'hookup' boven een vaste relatie. Echter, niet alle studenten deden mee aan de hookupcultuur. Dit was de seksuele omgangsvorm van jongeren uit de middenklasse. Studenten uit de arbeidersklasse hadden een ander begrip van waar de studiejaren om draaiden en gaven de voorkeur aan een vaste relatie. Bovendien woonden veel studenten uit de arbeidersklasse bij hun ouders en hadden daardoor minder makkelijk toegang tot het feestgedruis rond de universiteitscampus en de vele 'hookups' die daar plaatsvonden. Echter, ook niet alle middenklasse studenten namen deel aan de hookupcultuur. Deze seksuele escapades ontstonden hoofdzakelijk op studentenfeesten. Deze feesten vonden voornamelijk plaats in de aangrenzende buurten van BAU, bij ouderejaarsstudenten thuis. Veel studenten, vooral de eerstejaars, vonden slechts sporadisch hun weg naar deze feesten en hadden daarom weinig 'hookups'. In vergelijking met andere Amerikaanse universiteitscampussen was een toegankelijke feest- en hookupscene niet aanwezig op BAU. Dit kwam hoofdzakelijk door de infrastructurele omstandigheden op de universiteitscampus. De aanwezigheid van een grote studentenpopulatie die op campus woont en een toegankelijke sociale scene bleken essentiële voorwaarden te zijn voor het ontstaan van een hookupcultuur.

'Hooking up' was de seksuele cultuur van studenten, maar buiten deze context was deze seksuele omgangsvorm minder gebruikelijk. Ik heb onderzoek gedaan naar de seksuele interacties van zogenaamde 'spelbeoefenaars'. Dit waren jonge mannen die het flirten en het aangaan van seksuele interacties bestudeerden en praktiseerden, en die 'hookups' actief najaagden. Deze mannen waren een extreme casus, zij hadden een bovengemiddelde interesse in 'hookups'. Het 'spel' was een competitief veld waarin spelers het tegen elkaar opnamen en waarin status en geld gewonnen konden worden. Statushiërarchie tussen spelbeoefenaars werd gemaakt op basis

van de heteroseksuele competenties die zij in hun intieme interacties met vrouwen lieten zien. Het regelmatig hebben van een 'hookup' gaf blijk van expertise in het 'spel'. Dit gaf status in de gemeenschap van spelbeoefenaars, en spelers met een hoge status konden geld verdienen door middel van het geven van versiercursussen. Spelbeoefenaars hadden dus een professionele interesse in het frequent hebben van 'hookups'. Als er een hookupcultuur zou bestaan buiten universiteitscampussen, dan zou het waarschijnlijk bij deze mannen zijn.

'Hookups' kwamen echter zelden voor, zelfs bij competente spelbeoefenaars, en de meeste van hun seksuele interacties volgden een hedendaags datescript. Dit script heeft een protocol waarin gesprekpartners veel van hun interesses, persoonlijkheid en hun identiteit aan elkaar laten zien om zo te bepalen in hoeverre zij een goede match zijn. Terwijl in het hookupsript partners 'emotiewerk' doen om een zekere gevoelsmatige afstand te bewaren, zijn veel van de handelingen in een hedendaags datescript erop gericht om een gevoel van emotionele nabijheid te creëren. Enkele voorbeelden hiervan in de seksuele interacties van spelbeoefenaars zijn strategieën om de gevoelsmatige tijdsduur die men samen doorbrengt te verlengen en pogingen om zich op een emotioneel niveau tot elkaar te verhouden. In het 'spel' ging dit verdiepen van emotionele nabijheid tussen gesprekpartners meestal samen met het intensifiëren van fysieke intimiteit. Het meest voorkomende seksuele script van spelbeoefenaars was dus helemaal niet zo los en ongedwongen als een hookupsript.

Seksuele scripts uit de Amerikaanse jeugdcultuur zijn over de hele wereld bekend, zo ook in Hong Kong. Op het eerste gezicht heeft er in Hong Kong een soortgelijke verschuiving in gender- en intieme relaties plaatsgevonden als in de Verenigde Staten. Ook in Hong Kong zijn vrouwen in grote getale gaan studeren, gaan werken, en trouwen zij gemiddeld op latere leeftijd. Ook is de acceptatie van seks voor het huwelijk toegenomen en zijn er diverse seksuele culturen ontstaan. Tegelijkertijd ondervinden jongeren, zeker degenen voor wie de universiteit binnen hun mogelijkheden ligt, een stringent zelfontplooiingsimperatief. Een hoger onderwijsdiploma is ook in Hong Kong essentieel voor het bereiken van de middenklasse. Dit heeft echter niet geresulteerd in een ontkoppeling van seks en vaste relaties in de jeugdcultuur. Studenten van de 'University Hong Kong' waren bekend met het hookupsript, maar zij deden dit zelf niet. Voor hen had het hookupsript een symbolisch waarde, zij gebruikten het om er mee te reflecteren op hun eigen intieme affaires en in relatie tot welke hun eigen intieme gedragingen respectabel en beschaafd leken. 'Hooking up' was de seksuele omgangsvorm van buitenlandse jongeren. Studenten uit Hong Kong gebruikten het hookupsript om een symbolisch grens tussen henzelf en andere studenten te markeren. *Ceot pool* was het seksuele regime op de University Hong Kong. *Ceot pool* was een transitiefase

tussen een vriendschap, of het zijn van kennissen, en een vaste relatie. In deze fase polsten studenten hun interesse in een vaste relatie en hun compatibiliteit als partners. ‘Lichte’ seksuele handelingen werden acceptabel gevonden in de context van een vaste relatie en de meeste studenten vonden geslachtsgemeenschap alleen geoorloofd als hun huwelijk aanstaande was. Vrouwen werden verantwoordelijk gesteld voor het bewaken van seksuele grenzen. *Ceot pool* was geïnstitutionaliseerd op de universiteitscampus. In de introductiekampen, georganiseerd door de faculteiten aan het begin van het studiejaar, werden studenten aangemoedigd om een vaste partner te vinden. Ook organiseerde deze faculteiten zogenaamde ‘Secret-Angel-programma’s’ om het relatievormingsproces tussen studenten te faciliteren. Deze instituties waren van nature conservatief en werden georganiseerd met goedkeuring van universiteitsbestuurders. UHK was een hechte gemeenschap en de sociale controle tussen studenten was sterk. De seksuele normen op de universiteitscampus werden onderhouden en bewaakt door studenten door middel van het aanroepen van symbolische genderidentiteiten, zoals de zogenaamde *gun jam*, *gun jam bing* en *gau gung*. Flirten was alleen gewettigd als een student een serieuze interesse in een relatie met een andere student had. Onderling werd deze norm stringent bewaakt en studenten die zich er niet aan hielden riskeerden subtiele vormen van marginalisatie en uitsluiting.

In de nabije omgeving van de universiteitscampus golden overeenkomstige seksuele normen als op UHK. Spelbeoefenaars, net als hun Amerikaanse collegae, waren bovenmatig geïnteresseerd in het aangaan van losse seksuele contacten. Hun minachting voor de veranderingen in genderrelaties die in het ‘westen’ hebben plaatsgevonden en een oriëntalistisch vertoog kleurden hun verlangen naar intieme relaties met Hong Kongese vrouwen. Ondanks hun interesse in ‘hookups’, vonden zij zelden losse seksuele contacten in het nachtleven van Hong Kong. Hun pogingen om ‘hookups’ te bewerkstelligen met Hong Kongese vrouwen resulteerden in overschrijdingen van gedragsnormen. Deze normen hielden in dat seksuele partners elkaar leerden kennen via gedeelde kennissen, dat seksuele handelingen alleen in een privésetting ondernomen moeten worden, dat geslachtsgemeenschap alleen in de context van een vaste relatie fatsoenlijk is, en dat het daten er op gericht moet zijn om een vaste partner te vinden die een mogelijke huwelijkskandidaat is.

‘Hooking up’, net als het conventionele daten van het midden van de 20ste eeuw, ontwikkelde in de autonome jeugdenclaves van universiteitscampussen als het dominante seksueel regime van jongeren uit de middenklasse. In deze omgeving woonden veel jonge Amerikaanse mannen en vrouwen bij elkaar en buiten het blikveld van het ouderlijk gezag. In deze autonome jeugdenclaves ontwikkelde een

seksuele cultuur met diametraal andere seksuele normen dan die van de wereld van volwassenen. Buiten de universiteitscampus, daarentegen, correspondeerden de seksuele normen van jongeren met die van volwassenen. In het hedendaagse hookupregime op universiteitscampussen is de seks hoofdzakelijk recreatief en staat het los van verwachtingen omtrent het vinden van een vaste partner. De seksuele normen van de wereld van volwassenen staan daar in veel opzichten lijnrecht tegenover. In die wereld is hofmakerij verbonden met het vinden van een vaste partner en wordt seks normaal en goed gevonden zolang dit in een vaste relatie gebeurt. 'Hooking up' is een vooraanstaande identiteitspraktijk van studenten, waarmee zij zich distantiëren van de wereld van volwassenen.

Ook In Hong Kong bestond er een specifieke jeugdcultuur op de universiteitscampus. Echter, de seksuele normen waren hier niet iets wat deze cultuur onderscheidde van de wereld van volwassenen. De seksuele normen van jongeren en volwassenen vertoonden zelfs grote overeenkomsten. De universiteitscampus was niet een autonome jeugdencave in Hong Kong, ondanks dat vele jonge mannen en vrouwen hier samenwoonden. De oudere generatie had ook op de campus controle op de jeugdcultuur. Dit bleek, bijvoorbeeld, uit de geïnstitutionaliseerde relatievorming op de campus. In tegenstelling tot de VS, kwamen de seksuele normen op de universiteitscampus overeen met de normen zoals die in de nabije omgeving van deze setting golden. In het nachtleven van Hong Kong, alsmede op de universiteitscampus, was het gebruikelijke intieme contact gericht op het vinden van een vaste relatie. In dit script vond een gelijktijdige en graduele intensifiëring van emotionele en fysieke intimiteit plaats. Geslachtsgemeenschap werd slechts billijk gevonden in een vaste relatie. Niet de seksuele normen, maar de ambities in de relatie van jongeren verschilde met die van de wereld van volwassenen. Terwijl hun ouders een relatie aangingen omdat dit van hen door naasten verwacht werd, en terwijl deze relaties over het algemeen koud en afstandelijk waren, kozen jongeren hun partner vanwege diens persoonlijkheid en hadden zij de ambitie om een warme, zorgzame en emotioneel intieme relatie te onderhouden. De ambities in de relatie waren dus onderscheidend in de jeugdcultuur in Hong Kong, niet de seksuele normen.

NOTES

CHAPTER 1

- 1 This is calculated by comparing San Francisco's demographics from 2000 and 2015 (USCB, 2000d; USCB, 2015c).

CHAPTER 2

- 2 Number taken from university website.
- 3 A rough estimate is the percentage of students at BAU receive financial aid; this is approximately 60%. This aid comes from a variety of federal and state financial programs, each with different eligibility criteria, some of which grant aid to students with family incomes up to 150,000 dollars. It is safe to say that working and middle-class students comprise 60% of the total student population.

CHAPTER 3

- 4 According to the National Survey of Family Growth 2006-2010, 3.9 % of twenty-five to forty-four-year-old men had five or more opposite-sex sexual partners in the year of research (Chandra et al., 2012:13). On the surface, this seems to correspond with the ratio of players with consistent sexual adventures within 'seduction communities' in my study. However, of the eight skillful players the number of opposite-sex sexual partners in the last year ranged from eighteen to eighty-two.
- 5 Matthew is a 'pickup' instructor in East Asia and this story is set in this region. It is, however, the most comprehensive and compact illustration of demonstrating agentic prowess within the 'game' through story-telling. This dynamic was also found in the sexual stories of 'pickup' coaches in the Bay Area.

CHAPTER 4

6 Emonthly newsletter, June 2014.

CHAPTER 5

7 Student enrolment of first-year-first-degree (FYFD) places of UGC-funded programs as percentage of average population in the relevant age group (age 17-20) (UGC, 2016).